

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/1317/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118332112
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118332112.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, proti povinnej: U. C., nar. XX.XX.XXXX, J. XXX/XX, XXX XX A. Q., o vymoženie 133.416,60 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Zuzana Borárosová, so sídlom exekútorského úradu Lužná 1, 851 04 Bratislava, pod sp. zn. 348EX 233/18, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej voči výroku III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 32Ek/1317/2018 zo dňa 19.03.2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 19.03.2019 uznesenie, ktorým exekúciu v časti úroku vo výške 7,39% ročne zo sumy 108 711,72 Eur od 23.05.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 108 711,72 Eur od 23.05.2015 do zaplatenia zastavil (výroky I. a II.) a vo zvyšku návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol (výrok III.). Preskúmaním návrhu povinnej na zastavenie exekúcie a súdneho spisu zistil, že oprávnený si v návrhu na vykonanie exekúcie uplatnil okrem istiny aj nárok na opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky priznané exekučným titulom, konkrétne úrok vo výške 7,39% ročne zo sumy 108.711,72 eur od 14.01.2015 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 108.711,72 eur od 14.01.2015 do zaplatenia. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 07.09.2018, t.j. po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu (dňa 22.05.2015) a oprávnený nepreukázal súdu skutočnosť, že povinná bola na splnenie pohľadávky vyzvaná v posledných troch mesiacoch pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, alebo, že by s povinnou bola uzavretá dohoda o postupnom splnení pohľadávky priznanej exekučným titulom v priebehu troch rokov od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, mal v zmysle ustanovení § 53 ods. 3 písm. g/ Exekučného poriadku nárok na opakujúce sa príslušenstvo pohľadávky v uvedenej výške najviac do dňa vykonateľnosti exekučného titulu. Z tohto dôvodu vyšší súdny úradník exekúciu v časti opakujúceho sa príslušenstva pohľadávky, na ktoré vznikol nárok po vykonateľnosti exekučného titulu zastavil.

2/ Samotný návrh na zastavenie exekúcie povinná odôvodňovala nepriaznivou sociálnou (finančnou) situáciou, keď jej majetkové pomery nepostačujú ani na úhradu trov súdneho exekútora. Okrem toho uviedla, že jej platobný rozkaz nebol nikdy doručený. Vzhľadom na toto tvrdenie povinnej, požiadal vyšší súdny úradník Okresný súd Bratislava III o zaslanie doručenky preukazujúcej doručenie platobného rozkazu povinnej (odporcovi). Dňa 12.03.2019 bola tunajšiemu súdu doručená odpoveď Okresného súdu Bratislava III spolu s uvedenou poštovou doručenkou, z ktorej vyplývalo, že platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 17C/148/2015 zo dňa 21.04.2015, povinná prevzala dňa 06.05.2015, čo potvrdila svojím podpisom na poštovej doručenke, ktorá je súčasťou spisu.

3/ Z návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu mal vyšší súdny úradník nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinná povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu nespĺnila.

Exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázala žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto podaný návrh na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný, ktorý v súlade s ustanovením § 61I ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

4/ V zákonom stanovenej lehote podala povinná voči výroku III. uznesenia sťažnosť, ktorou žiadala rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka zrušiť, resp. zmeniť tak, že povolí odklad exekúcie a vyhovie jej návrhu na zastavenie exekúcie v celom rozsahu. Uviedla, že prvostupňový súd nezohľadnil, že OTP bankou boli porušené jej práva ako spotrebiteľky. Bankové dokumenty podpisovala v časovej i finančnej tiesni a zo strachu, že stratia obydľie. Banka jej poskytla úver na vyplatenie nebankovky, pričom vôbec neskúmala, či má na splácanie. Keď prišiel pracovník, ktorý úver vybavoval k nim domov už s pripravenými papiermi, ktoré predtým vôbec nevidela, tie rýchlo podpísala bez vysvetlenia. Mala za to, že z nepráva nemôže nikomu vzniknúť právo. OTP banka na ňu dokonca podala i trestné oznámenie, kde si uplatnila aj nárok na náhradu škody. Na základe uvedeného sa tak domnieva, že tú istú sumu si od nej uplatňuje trikrát - v tejto exekúcii, v trestnom konaní a pri dražbe domu. Uviedla aj novú podstatnú skutočnosť, že po tom ako banka na ňu podala trestné oznámenie, podala na Okresný súd Bratislava III. dňa 28.02.2019 žalobu o neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o EASYOTP úvere a v nej obsiahnutej záložnej zmluvy. Konanie sa vedie pod sp. zn. 17C 19/2019. Mala za to, že predmetné bankové zmluvy sú neplatné, v dôsledku čoho nie je možné na ich základe žiadať požadované plnenie. Dodala, že svojim finančným povinnosťami sa nevyhýba, vždy bola pripravená banke vrátiť istinu, no objektívne nie je schopná platiť viac ako 50 - 100 Eur. Okrem toho žiadala aj o povolenie odkladu exekúcie, prípadne splátkový kalendár. Okrem už uvedeného namietala aj trovy exekúcie uvedené v upovedomení o začatí exekúcie z dôvodu ich nepreskúmateľnosti.

5/ Oprávnený žiadal sťažnosť povinnej ako nedôvodnú zamietnuť. S povinnou uzavrel dňa 11.10.2011 Zmluvu o EASYOTP úvere č. 230/2014/11/SU (ďalej len „Zmluva o úvere“), na základe ktorej jej poskytol účelový špecifický spotrebný úver, zabezpečený nehnuteľnosťou v sume 110 000,00 Eur za účelom nadobudnutia nehnuteľnosti. Nehnuteľnosť, ktorá mala byť zo Zmluvy o úvere nadobudnutá, bola v čase podpisu Zmluvy vo vlastníctve BAŠKO real s.r.o., IČO 45539448. Ide o nehnuteľnosti - rodinný dom s pozemkami, zapísaný na LV 739, pre k.ú. Nové Košariská. V zmysle čl. IV. bod 1. Zmluvy o úvere bola konečná splatnosť úveru dohodnutá na deň 15.10.2031. Vzhľadom na to, že povinná nesplácala úver v súlade s uzavretou Zmluvou o úvere, oprávnený listom zo dňa 07.08.2013 jej oznámil, že vyhlasuje úver za predčasne splatný a vyzval ju k úhrade celého záväzku do 10 dní odo dňa doručenia tohto vyhlásenia. V prípade neuhradenia dlžnej splatnej sumy v stanovenom termíne oprávnený oznámil povinnej, aby doručené vyhlásenie považoval za oznámenie o začatí výkonu záložného práva (predaja zálohu) podľa § 151I Občianskeho zákonníka. Oprávnený si uplatnil splatnú pohľadávku na príslušnom súde Bratislava III žalobou, na základe ktorej konajúci súd vydal Platobný rozkaz, č.k. 17C/148/2015 dňa 21.4.2015, na podklade ktorého sa vykonáva táto exekúcia. Doložka právoplatnosti a vykonateľnosti bola aj zavinením Okresného súdu Bratislava III vyznačená po viac ako 3 rokoch. Nakoľko pohľadávka nebola za celý ten čas žiadnym spôsobom znižovaná, podal oprávnený dňa 13.8.2018 návrh na vykonanie exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - platobného rozkazu. Exekúcia splatnej pohľadávky prebieha pod EX 233/2018 u súdnej exekútorke JUDr. Zuzany Borárovej. Dražba založenej nehnuteľnosti nebola ku dnešnému dňu úspešne vykonaná, o.i. i preto, že po oznámení o začatí výkonu záložného práva povinná zriadila k uvedenej nehnuteľnosti bez vedomia a súhlasu záložného veriteľa - oprávneného, vecné bremeno - právo doživotného užívania pre p. Machotku. Oprávnený potvrdil, že voči povinnej podal trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu úverového podvodu, ktoré je zatiaľ bez konečného výsledku. Nesúhlasil s jej tvrdením, že sa obohatil na jej životnej situácii, keď jej preukázateľne poskytol peňažné prostriedky na nadobudnutie nehnuteľnosti, povinná finančné prostriedky skonzumovala, jednotlivé splátky nesplácala a na dôvažok na založenej nehnuteľnosti, pri legitímnom pokuse oprávneného znížiť pohľadávku, resp. uspokojiť sa zo zabezpečenia pohľadávky dražbou, zriadila v prospech tretej osoby vecné bremeno, ktoré jej predajnosť značne sťažuje, resp. zásadne znižuje jej cenu (čo v konečnom dôsledku bude len na škodu povinného). Oprávnený nemá z ťažkej životnej situácie povinnej žiadny osoh, len škodu vo výške vymáhanej pohľadávky. Oprávnený zdôraznil, že Zmluvu o úvere s povinnou podpisoval v roku 2011, za vtedy platnej legislatívy a v súlade s v tom čase platnými postupmi a vedomosťami. Oprávnený ako banka vo veci ochrany spotrebiteľských práv podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska, ktorá podrobuje zmluvné

dojednania ako i procesy kontrole. Do dnešného dňa banke neboli žiadne podmienky/ ustanovenia v spotrebiteľských zmluvách vyhodnotené ako neprijateľné. Oprávnený je bankou, jej predmetom podnikania je poskytovanie úverov. Je logické a legitímne, že požičané peniaze peňažný ústav chce od dlžníka získať späť a za tým účelom sa snaží aj o zníženie pohľadávky dražbou založenej nehnuteľnosti.

6/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok (ďalej len „Exekučný poriadok“) sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8/ Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

10/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca konštatoval, že bola podaná včas, no nie je dôvodná. Tu sudca poukazuje na ustanovenie § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv.

12/ Exekúcia sa vykonáva na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia (exekučného titulu), ktorým je platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 17C/148/2015 zo dňa 21.04.2015. Povinná v sťažnosti voči uzneseniu o zamietnutí jej návrhu na zastavenie exekúcie namietala najmä to, že jej práva ako spotrebiteľky boli porušené a prvostupňový súd (rozhodujúci vyšším súdnym úradníkom) sa nimi nezaoberal, poukazovala na svoju nepriaznivú sociálnu situáciu a uviedla že novou skutočnosťou, na základe ktorej by mala byť exekúcia zastavená, je žaloba o neplatnosť Zmluvy o úvere a v nej obsiahnutej záložnej zmluvy, ktorú podala na Okresnom súde Bratislava III dňa 28.02.2019 a ktorú súd vedie pod sp. zn. 17C 19/2019.

13/ Dôvody, ktorými sa povinný môže brániť proti začatej exekúcii návrhom na zastavenie exekúcie (s odkladným účinkom), sú taxatívne vymedzené v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Medzi nich však nemajetnosť a zlá sociálna situácia povinnej nepatrí. Preto vyšší súdny úradník správne vyhodnotil, že návrh na zastavenie exekúcie je v tejto časti nedôvodný. V prípadoch zastavenia exekúcie pre nemajetnosť povinného podľa nových pravidiel, účinných od 01.04.2017 už nerozhoduje súd (ako tomu bolo do 31.03.2017), ale samotný súdny exekútor podľa § 61n ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, vydaním upovedomenia o zastavení exekúcie. Nemenej podstatným v uvedenom ustanovení je určenie doby, po uplynutí ktorej tak súdny exekútor môže urobiť. Exekúciu (v tomto prípade) vedenú na majetok fyzickej osoby súdny exekútor zastaví, ak sa do 5 rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. Pokiaľ povinná namietala, že v dôsledku svojich nepriaznivých majetkových pomerov žiadala súd o odklad exekúcie, prípadne splátkový kalendár, o ktorých prvostupňový súd nerozhodol, sudca uvádza, že aj v týchto prípadoch podľa nových pravidiel je výlučne v kompetencii súdneho exekútora rozhodnúť o odklade exekúcie (ktorého dôvody súd uvedené v

§ 61h ods. 1 Exekučného poriadku) a o žiadosti povinnej splatiť dlh v splátkach podľa § 61g Exekučného poriadku. Preto o nich nerozhodoval vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení.

14/ Vo vzťahu k jej tvrdeniam o porušení práv ako spotrebiteľky, ktoré uviedla už v návrhu na zastavenie exekúcie a ktoré opísala tak, že vymáhané príslušenstvo istiny je neprimerane vysoké, sa vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení vysporiadal tak, že exekúciu vo vzťahu k príslušenstvu pohľadávky (istiny), t.j. úroku a úroku z omeškania zastavil. Exekúcia sa tak vykonáva len na vymoženie istiny, nákladov spojených s uplatnením pohľadávky (t.j. trovy základného konania priznané exekučným titulom) a na trovy exekúcie (oprávneného vo výške 40,74 Eur) a súdneho exekútora. Preto sudca námietku povinnej považoval v tejto časti za nedôvodnú.

15/ Ďalej sa zaoberal námietkou týkajúcou sa podania žaloby o neplatnosť zmluvy o úvere na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 17C 19/2019, ktorú povinná síce uviedla až v sťažnosti, no vzhľadom na jej vznik ju nemohla uplatniť už v návrhu na zastavenie exekúcie. Je nepochybné, že povinná sa môže domáhať v sporovom konaní určenia neplatnosti právneho úkonu (zmluvy o úvere), na podklade ktorej bol vydaný exekučný titul. Výsledok uvedeného sporového konania je však v tomto štádiu neistý. V prípade, že by aj súd rozhodol v prospech povinnej (vyhlásil zmluvu o úvere za neplatnú), platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 17C/148/2015 zo dňa 21.04.2015, naďalej zostane exekučným titulom, nakoľko vyhlásením zmluvy o úvere za neplatnú zároveň nedochádza k zrušeniu platobného rozkazu (čo vyplýva aj z petitu podanej žaloby). Preto uvedená skutočnosť nepredstavuje dôvod zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

16/ Na záver sudca dodal, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nemožno stotožňovať s opravným prostriedkom, ktorým by sa napádal exekučný titul alebo vady konania, ktoré mu predchádzalo. Exekučný súd si nemôže prisvojovať postavenie odvolacieho súdu, pretože by sa tým nezákonným spôsobom fakticky rozširovala pôsobnosť opravných konaní, ktorých účelom je v rámci nachádzacieho (základného) konania preskúmať možné vecné pochybenie príslušného orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. Povinná mala možnosť sa voči platobnému rozkazu brániť podaním odporu, no k jeho účinnému podaniu nedošlo, nakoľko tento dňa 22.05.2015 nadobudol právoplatnosť. Nebolo možné prisvedčiť ani tvrdeniu povinnej, že oprávnený od nej trojnásobne vymáha pohľadávku, pretože povinná nepreukázala, že by sa voči nej viedli 3 exekučné konania na tú istú pohľadávku. Pokiaľ povinná mala za to, že pohľadávka je vymáhaná v trestnom konaní, s jej názorom nebolo možné súhlasiť, pretože doposiaľ nebolo skončené (oprávnený nedisponuje rozhodnutím trestného súdu, na základe ktorého by bolo možné viesť exekúciu, teda nútene pohľadávku vymáhať). Pokiaľ ide o dobrovoľnú dražbu, povinná bližšie informácie o nej neuviedla, preto nemohla byť v tejto časti relevantne posúdená.

17/ K namietaným trovám súdnej exekútorky bolo nutné konštatovať, že trovy uvedené v Upovedomení o začatí exekúcie majú predbežný charakter a ich skutočná výška bude zrejmá až pri ukončení exekúcie. Súčasná právna úprava neumožňuje účastníkovi (povinnému) vzniesť voči trovám vyčísleným v Upovedomení o začatí exekúcie námietky, prípadne iný opravný prostriedok. Preto o tejto námietke súd nerozhoduje.

18/ Na základe uvedeného sudca sťažnosť povinnej ako nedôvodnú podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.